

לקיבה
אמא
הייא

פתח דבר

לקראת י"ג אייר, יום הוצאתו של הר"ח וכו' הרב ישראל ארי לייב, אחיו של - יבדל לחיים טובים - כ"ק אדמו"ר שליט"א.
- לפני מלחמת העצמאות עלה לארץ הקודש. נסתלק בי"ג אייר ה'תש"ב, בליקוורפל, אנגלי', ומנ"ע בעיריית צפת תובבי"א - הננו מוציאים לאור את המאמר ד"ר נקדישתי בתוך בני ישראל גו', שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות דש"פ אמר, י"ג אייר ה'תשכ"ה.

מערכת "אוצר החסידים"

יו"ר ג. א"ר, שנת ה'תש"ג (ת"ת תשמ"ט ע' 68 ואלף).
מחייים שנה לתולדות כ"ק אדמו"ר תפחת ז"ק,
ארבעת שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א.
בוטקו"ג, נ"י.

(*) תולדותיו - ראה ספר "מי מלך" (מח"ת תשמ"ט ע' 68 ואלף).
וראה בארובה שחת ש"ס אחייק, י"ג אייר ה'תשמ"ה - ביאר בשם של כ"ק הארצי"ט, והשייבה דשמו לפי אחייק. שחת פסח שני ה'תשמ"ז.

מאמר 2
מאמר 3
מאמר 4
מאמר 5
מאמר 6
מאמר 7
מאמר 8
מאמר 9
מאמר 10

בס"ד. ש"ס אמור, י"ג אייר ה'תשכ"ה
הוא נקדישתי בתוך בני ישראל גו' (גליל קדושתו ית' בתוך הל"ב דישראל) וזו, דונקדישתי בתוך בני ישראל של שלבם של ישראל בוער כרשפי אש ליכלל בקדושתו הוא באופן דמלמטה למעלה, שלבם של ישראל בוער כרשפי אש ליכלל בקדושתו ית', ועיי' נמשך אח"כ אני הרי מקדישכם, המשכם קדושתו ית' מלמעלה למטה, וכוה עצמו (בההמשכה מלמעלה למטה) שני ענינים, ההמשכה עיי' תורה וההמשכה עיי' מצוות, דההמשכה שעיי' תורה היא בפנימיות העולמות (כרותיונית), וככ"י שתהי' ההמשכה בתצונות העולמות (כגשמיות), הוא עיי' מעשה המצוות, וזהו מיש"ג פעמים קדוש, דקדוש הוא הגלגלה מלמטה למעלה, וקדוש הב' והג' הם המשכות מלמעלה למטה, עיי' תורה ועיי' מצוות.

ב) וממשיך (בהתיאור להמאמר, שג' פעמים קדוש הם ג' מדרגות, קדוש הא' הוא כתר דמלכות, ויש לגמר הביאור בזה עיי' הדיוע שקדוש (ככלל) קאי על אור הטוב שהוא קדוש ומוכרל מהשתלשלות, ולכו עקר הענין קדוש (קדוש הא') הוא בכתר שלמעלה מהחמה (כי חמה היא ראשית ההשתלשלות), וה שגם הכתר ד"א וכתר דמלכות נק' בשם קדוש, הוא כי בששתלשלות הכתרים היא לא כהשתלשלות עולה ועולה, שהעלול הוא מהות אור מהעלה, כי אם שכל הכתרים הם מהות אור, וזגם לאחרי ירידת הכתר, להיות כתר לז"א או למלכות, הוא כהיותו כמ"י קודם (כתר שלמעלה מהחמה), ויש לומר, דזה שמבאר בהמאמר שג' פעמים קדוש הם חלוקים במדרגותם (שקדוש הא' הוא הכתר שלמעלה מהחמה, וקדוש הב' והג' הם הכתר ד"א ודמלכות), הוא גם ביאור על החלוקה באופנם (שקדוש הא' הוא באופן דמלמטה למעלה וקדוש הב' והג' הם באופן דמלמעלה למטה), והטוב (כתר) עצמו, כיון שהוא קדוש ומוכרל לגמרי, הגלילי שליל באדם הוא באופן שהא' מלך ומרגיש שזו ענין שמופלא ומוכרל ממנו, ולכו הוא משתוקק לצאת ממצואותו וליכלל

- 1) פרישתנו כב, ל"ב.
- 2) סעף ט' לג, ג.
- 3) ראה לקיחת שם סעף ה' (לג, א), דומה בני ישראל הוא גקודה הפנימית דוהל"ב.
- 4) לקיחת שם סוף סעף ו' (לג, ד).
- 5) לקיחת שם סעף ח' (לג, א), ושם, ש"לכו זה ב' כתי' קדוש' (כולמקו מפנים).
- 6) ישע"ה, ג.
- 7) לג, סעיף ואלף.
- 8) לקיחת תוריע כב, ג, וכו"ל.
- 9) ראה המושך תוריע ח"א פע"ט, ח"ב פע"ט, וראה לקיחת קרח נב, ג, וכו"ל.
- 10) ראה מאמר ב' ג': א' י"ב מאז כמ"א, ב' י"ב מאז כמ"א, ג' י"ב מאז כמ"א.

מאמר 1
מאמר 2
מאמר 3
מאמר 4
מאמר 5
מאמר 6
מאמר 7
מאמר 8
מאמר 9
מאמר 10

ומקדשתי בתוך בני ישראל גו', תשכ"ה רמז

6) ולכאורה צריך לומר, דהמעלה שנבעלי תשובה על צדיקים גמורים, אף שגם בצדיקים ישנה העבודה דג', פעמים קדוש וקדוש הוא, הוא קדוש אני (קדושי שלמעלה מקדושתכם) הוא, שהגילוי בקדוש הא' בצדיקים הוא באופן דדעלאה למעלה שמשחקים לקצת ממציותם וליכיל בקדושתו ית' (וזה שנמשך להם כמו שהם למטה הוא רק קדוש הני והגא', ונבעלי תשובה, גם קדוש הני) הוא באופן שבמעלה למטה. וצריך להבין, איך אפשר שתומשך הקדושה דקדוש אני למטה²⁰. וביחוד אינו מובן, דבארה"ת אחת, שאפילו קטיד שיהיו כמנוי הוא תמורה, ובלקיחת אחת (גם להמסקנא) שע"י החטובה ממשיכים הקדושה דקדוש אני, ולכאורה הם סברות הפוכות.

7) ויש לומר הכאור בזה, דמ"ש הצי"צ שזה תמורה, הכוונה בזה היא, שאין לזה מקום בשכל, גם לא בתכלה שלמעלה, דכיון שע"פ סדר ההשתלשלות [שנקבע כפי שגורה תכמתו ית'] נבבב הוא באין ערוך לבורא, אין שייר אפילו קטיד שיהיו כמנוי. אבל לגבי עצמות אר"ס אין שייר שום גדרים, דמי יאמר לו מה תעשה²¹. וכיון שע"י התשובה מגיעים בעצמות אר"ס שלמעלה מחכמה לכידע בענין שאילו לחזרה כי שאילו להקב"ה כי אמר יעשה תשובה ותכפר לך²², דהמענה יעשה תשובה כי בא דומא דמקב"ה שלמעלה מחכמה דתורה²³, לכן ע"י התשובה, יכול כמנוי וצפ"ח יומתק מה שמפסוטות לשון הכתוב קדושים תהיו כי קדוש אני (שקדוש אל הוא חטטס וחוסברו על קדושים תהיו) משמע שהציווי קדושים תהיו, הוא, שקדושים של ישראל צריכה להיות בנדמה לקדושתו ית', כי ע"י עבודת התשובה מגיעים לקדושה זו. ולהעיר מהפירושו²³ ביכול כמנוי - ויכול כמנוי בניחוחא.

8) ויש לומר, דשיני הביאורים בנוגע להפסקים שבהם נרמזים שתי העטרות שנתו בראש בניו (אם נכלל בזה גם הפסוק קדושים תהיו) ושני הפירושים ביכול כמנוי, תלויים זה בזה. דלהפירוש שיכול הוא כמנוי תמ"י - הקדושה דקדושים תהיו נכללת בקדושתכם שלמעלה מקדושתו, ולכן, קדושים תהיו הוא נכלל העטרת שנתו בראש בניו, ולהפירוש יכול כמנוי בניחוחא - הקדושה דקדושים תהיו היא הקדושה דקדוש אני (שהיא העטרה, שנטל לעצמו²⁴ ושתי העטרות שנתו בראש בניו הם תתמזגותם והייתם קדושים. ומ"ש במדרש, שהקדושה דקדוש אני היא העטרה שנטל לעצמו, אף שגם קדושה זו נמשכת לישראל, יש לומר, כי המשכת

20) ולהעיר, שבלק"ח נצבים מדבר כדוגמא נעליה יותר מבלק"ח בפרשתנו. דבלק"ח בפרשתנו שקדוש הוא כתר ורכשנות הוא אהר"ה ובלק"ח נצבים (נב, ג) שקדושים שנמשך ע"י המצוות הוא אהר"ה וקדושותי שלמעלה מקדושתכם הוא עת"ק. ואעפ"כ מבואר שם שגם קדושתו נמשכת למטה.
21) ע"פ ל' הכתוב - ארוב מ' ית.
22) יל"ש תוליד רמז חשב. ועוד. וזהו ד"ה שובה ישראל הרכיב (סדה"ג תרכ"ט ע' שלח ואילך). ד"ה טוב וישך תרס"ד (סדה"ג תרכ"ט ע' רע"ד). וזהו ב"ה תע"ב ותע"ז ע' ל"ב. ועוד.
23) מאור עינים ע"פ (מ"ב, ב).

רמז קונ"ט י"ג אייר, תש"נ

הרעיון המופלא, וכאשר הוטב יורד להיות כתר לז"א או למלכות, אז הגילוי של הוא באופן שנמשך למטה. ועד"ז הוא בנוגע לקדוש הני, והג', שהחילוק באופן המשכתו הוא, מפני שהם תלויים במדירגותם. דקדוש הני, כיון שהירידה שלו הוא שעשה כתר לז"א (וד"ה הוא סוף האצולות¹), ומשכתו היא (רק) בפנימיות העולמות (ע"י תורה) וקדוש הני, שייך להיות כתר למלכות (דמלכות היא שרש הנבואים²). המשכתו היא (גם) בחיצוניות העולמות (ע"י מעשה הצמחות).

9) וממשיך בנתיביה ל'המאמר² דזהו מה דאיתא במדרש³ (כענין ג' פעמים קדוש) משל לגבי מליצה שעשו שלש עטרות למלך, מה עשה המלך, הנהו בראשו אחת, ושתיים בראש בניו, כך בכל יום העליונים מכתריים לפני הקב"ה שלש קדושות⁴ מה הקב"ה עושה, נתן בראשו אחת ושתיים בראשו של ישראל, והז"ה⁵ כי קדוש אני והמקדישם והייתם קדושים היינו דבי קדוש אני הוא העטרה שנתנו בראשו, והתמקדישם והייתם קדושים הם שתי העטרות שנתנו בראשו של ישראל. ולהעיר, שבמדרש שלפנינו איתא דכ"ר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו והתקדישם והייתם קדושים, דלכאורה מזה משמע דשתי העטרות שנתנו בראשו של ישראל הם שגדושים תהיו (שכסמכות לכי קדוש אני) ונתמקדישם והייתם קדושים של ישראל הם והתקדישם והייתם קדושים. וקדושים תהיו (שכסמכות לכי קדוש אני) ישראל הם והתקדישם והייתם קדושים. אנה נמנית בהעטרות.

10) ויש לבאר זה ע"פ מה דאיתא במדרש שם⁶, קדושים תהיו, יכול כמנוי תלמוד לומר כי קדוש אני, קדושתו למעלה מקדושתכם. וכתב הצי"צ (כארה"ת ר"פ קדושים י') שזה תמורה. והכוונה בזה (כפשוטו) היא, כי אין שייר אפילו ספ"ד שישאר אהר"ה כמנוי, ובלק"ח פ' נצבים⁷ מבואר, דקדושתכם היא הקדושה שנמשכת ע"י אתערותא דלחא דמעשה המצוות, וקדושתו שלמעלה מקדושתכם היא קדושה נעליה כותר, שאין אתערותא דלחא דמעשה המצוות מגיעת שם, ונמשכת ע"י התשובה. וזהו מה שבעלי תשובה הם למעלה מצדיקים גמורים⁸, כי ע"י התשובה הם ממשכים מבחינת קדושתו שלמעלה מקדושתכם, כמבואר בלק"ח שם.

11) תרי"ג תרומה פ"ב. המשך תרס"ט תרפ"י ואילך. ובכ"מ.
12) סעף ו' (לה' א ואילך).
13) וק"ד פכ"ד, ת.
14) קדושים י"ב, ב. ת.
15) זכ"ב כטה"מ עזרי"א ע' ספד. התעשר ע' 201.
16) וק"ד שם ט.
17) ע' קה.
18) נ"א ג.
19) ראה ברכות ל"ד, ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ה ה"ד.

י"ג אייר
תש"נ
קונ"ט

קובץ
שלשלת האור

שער
ראשון

הכיל
תשיעי

קונטרס

לייג בעומר - תשי"ג

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסאה

שניאורסאה

פלובורג

הוצאת שני

יצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

שנת חמישית אלפים שבע מאות חמשים ואחת לבריאה

ותיה שנת ארבע ופלאות

ארבעים שנה לנשיאת ריב אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, ניו

770 אסטרוון פארקווי

קונט' ייג אייר, תשי"ג

רמת

הקדושה דקדושה אני בכעלי תשובה, היא, לא מצד המציאות שלהם²⁴ אלא לפי שיעי
התשובה מהגולה שרש הנשמה שהוא חד עם העצמות ונמצא, דגם לאורי שהעשרה
ישנה בשרא, היא בראשו של המלך ונחת לאחר, גם לא לבניו.

1) ויש לומר, דוה שענין ההמשכה דקדושהי שלמעלה מקדושתכ מכוון להדיא
בהדרושים דפרשת נצבים משאי כ בהדרוילוי דקדושה הא באדם הוא באופן
ברמו (ומיש להדיא כדרושים אלה הוא שהגילוי דקדושה הא באדם הוא באופן
דהעלאה מלמטה למעלה שרוצה לצאת ממציאותו וליכלל בקדושה, הוא, כי כפרשת

אתם נצבים היום, שקורין קודם ר'ה²⁵, הוא זמן התשובה, וכפרט להמבואר בלקיאת²⁶
שהשורה דאדם נצבים היום כלכם לפני הוי' גוי' הוא שכל הנשמות מתעלות למעלה
במקור הוצבה, ולכן בהדרושים דפ' נצבים מכוון להדיא ההמשכה דקדושהי
שלמעלה מקדושתכס²⁷, כי עיי' שנשי מתעלות למקור הוצבה, נמשך להם גם העטרה
שטל לעצמו כניל סעיה ה, ובהדרושים דפרשויות שקורין בימי ספירת העומר,
שהעברדה דספירת העומר היא (לא באופן דדילוג (תשובה²⁸) אלא אדרבה) בסבר
והז'גה (יום אחד, שני ימים, וכו') בא ענין זה דהמשכת קדושהי שלמעלה

מקדושתכס רק ברמו. ויש לומר, דוה שמונא בדרושים אלה ענין זה ברמו עיי',
הוא, כי ספירת העומר היי' בירור נפש הבהמית²⁹ וירור נפש הבהמית הוא פ'עני
התשובה³⁰. ויש להוסיף, דפרשת אמור קורין ברוב השנים בהשבה שבמציאות לפסח
שני, דפסח שני היי' התשובה. וכמונא בארובה במקי"צ דפסח ראשון היי' עבודת
הצדיקים, ופסח שני היי' עבודת התשובה, ולכן גם בהדרושים דפרשת אמור מוזמ
הענין דהמשכת קדושהי שלמעלה מקדושתכס, כולל כמוני בניחוחת.

24) כי הגילוי דקדושהי (קדושהי) ששייך למציאות האדם הוא רק באופן דהעלאה (שרצה לילכל)
ולא באופן דהמשכה.

25) תוס' — מגילה לא סעי'ג. טושיע אייך סתכי' סי'י. לקיאת ריפ' נצבים (מס' אה).
שם.

27) ואלי יי'ל, דוהו גם מהבאורים עיי' שבלק"ת נצבים גם הדרגה דקדושתכס שעי' המצות היא
נעילת יתור (ראה לעיל הערה 20) — כי עיי' התשובה, הנופיע הם באופן געלה יתור.

28) ראה לקיאת דרושים לשבת שובה סו"ה, א. דיי' שובה ישראל היחשלי' (סו"ה) מליקוט ח"א ע' קט
ואילד.

29) לקיאת ויקרא ג. א. פרשתנו לה. ד. הנסנו בסוד'ה מליקוט ח"ג ע' קמב הערה 4.
30) תוי"ט מקץ לג. ב. ושם שלכו עיי' בירור הוי"צ נמשך בגילוי דקדושהי שלמעלה מקדושתכס. וראה
שם ל"ה, ויש עיי' בענין ספירת העומר.

31) לקישי חלק ח"י ע' 119 ואילן. וביכ"ט.